

C/2023/142

16.10.2023

Žaloba podaná dne 17. července 2023 – ABN AMRO Bank a ABN AMRO Hypotheken Groep v. SRB

(Věc T-428/23)

(C/2023/142)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ABN AMRO Bank NV (Amsterdam, Nizozemsko), ABN AMRO Hypotheken Groep BV (Amersfoort, Nizozemsko) (zástupci: R. Raas a T. Barkhuysen, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 2. května 2023 (SRB/ES/2023/23), včetně jeho příloh, v rozsahu, v němž nesprávně a neodůvodněně stanovilo příspěvky společnosti ABN AMRO Hypotheken Groep (dále jen: „AAHG“) pro roky 2016, 2017, 2018, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 nebo 2023 zahrnutím opravné položky uvedené v rozvaze společnosti AAHG do výpočtu příspěvků, a zejména do „celkových závazků“ společnosti AAHG a
- určil, že SRB nahradí náklady řízení vynaložené společností ABN AMRO nebo podpůrně, že nahradí přiměřenou část jejich nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí stanoví příspěvek společnosti AAHG do Jednotného výboru pro řešení krizí (dále jen: SRB) za roky 2016 – 2023 v rozporu s nařízením (EU) č. 806/2014 a nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 tím, že nesprávně a neodůvodněně zahrnul do základu opravnou položku a nevyločil ji z výpočtu příspěvku SRB jako závazků v rámci skupiny ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Společnost ABN AMRO je samozřejmě ochotna splnit svou povinnost zaplatit příspěvek do SRB, ale nechce v podstatě dvakrát zaplatit za tentýž závazek. V tomto ohledu se uznává, že SRB:
  - dostatečně nezohlednil zvláštní okolnosti způsobu, jakým ABN AMRO upravila své sekuritizační transakce;
  - vykládá článek 70 nařízení č. 806/2014 v rozporu se zněním, cíli a kontextem tohoto nařízení v tom smyslu, že do základu nezahrnuje pouze skutečné závazky společnosti AAHG;
  - nesprávně a neodůvodněně uplatňuje definici „celkové závazky“ uvedenou v čl. 3 bodě 11 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 za účelem určení pevné části příspěvku do SRB, ačkoli se tato definice vztahuje pouze na rizikově vážené příspěvky, a
  - uplatňuje nařízení č. 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozporu s jejich cíli, což vede k neodůvodněnému a nevysvětlitelnému dvojímu zaplacení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí vede k porušení zásady právní jistoty, zásady ochrany legitimního očekávání a práva na řádnou správu (článek 41 Listiny základních práv Evropské unie), což je třeba vykládat rovněž ve světle práva na ochranu vlastnictví (článek 17 Listiny).
  - V rozporu se zákonem SRB *de facto* zrušil předchozí rozhodnutí o příspěvku formálně vydaná na období 2016–2022 týkající se společnosti AAHG.
  - SRB se odchýlil, a to i pro rok 2023, od dlouhodobé ustálené praxe s ohledem na stanovování příspěvků společnosti AAHG a očekávání vyvolané SRB a De Nederlandsche Bank N.V. (dále jen: „DNB“) u společnosti ABN AMRO, která vyplývají z korespondence se SRB a DNB, jakož i z formálních rozhodnutí o příspěvcích pro roky 2016–2022.

- Společnost ABN AMRO jednala v souladu s vyvolaným očekáváním. Byla tak zbavena možnosti vykázat sekuritizační transakce do rozvahy v jiné položce, ukončit je nebo je zrušit dříve, a odstranit tak opravnou položku v rozvaze společnosti AAHG, a tedy neodůvodněné dvojí započtení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí SRB rovněž porušuje zásadu proporcionality (čl. 5 odst. 4 SFEU a čl. 52 odst. 1 Listiny), která je rovněž chráněna právem na řádnou správu (článek 41 Listiny) a právem na ochranu vlastnictví (článek 17 Listiny).
- ABN AMRO měla prostřednictvím společnosti AAHG zaplatit SRB zjevně příliš vysokou stanovenou částku.
  - Negativní důsledky napadeného rozhodnutí pro ABN AMRO jsou nepřiměřené ve vztahu k cíli takto sledovanému SRB.
-